

villet benytte Lejligheden til at give denne efter min Formening meget sørgelige Lov min Fordømmelse — jeg kan næsten sige min Forhandling — med paa Vejen ud over Landet.

**Carl Hansen** (Præstø Amts 5te Valgkreds): Det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup), som først havde Ordet her i Dag, udtalte det Ønske, at Loven vilde have gode Følger for vort Folk, og gik med Rette ud fra, at disse gode Følger særligt vilde knytte sig til de Afdelinger af Loven, hvorom vi alle her i Salen ere enige. Jeg tiltræder fuldstændigt dette Ønske, jeg holder mig ogsaa overbevist om, at der vil komme gode Følger af Loven, og dersom § 5 i Loven var bleven forandret i Retning af den Ændring, der var foreslaaet af det ærede Medlem for Skelskør (R. Andersen) m. fl. — et Ændringsforslag, jeg vilde have stemt for, hvis jeg havde været her —, vilde jeg have anset Loven for særdeles god, idet jeg er aldeles sikker paa, at der saa kun vilde komme gode Følger af Loven. Det vil imidlertid være bekendt, at min Stilling til det omtvistede Spørgsmaal, som indeholdes i Lovens nuværende § 5, hele Tiden har været den, at jeg har været imod det Princip, man der indfører, og det vil have til Følge, at jeg ikke kan stemme for Loven, naar den nu om lidt kommer til Afstemning her i Tinget. Jeg har været noget i Tvivl, om det saa vilde være rigtigt at stemme mod Loven, som det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) anbefaler, men efter at jeg har hørt det Foredrag, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) nylig holdt her i Tinget, et Foredrag, som jo var præget af en overordentlig indgaaende Sagkundskab, ikke alene til Loven, men ogsaa til saa grumme meget andet, vil jeg indskrænke mig til, ligesom jeg gjorde i Fjor, da det tilsvarende Lovforslag forelaa til anden Behandling, at sige: Stemmer ikke.

**H. L. Møller:** Ligesom flere af mine nærmeste Meningsfæller saaledes har ogsaa jeg ved 2den Behandling af det foreliggende Lovforslag stemt mod Forslaget berømte § 5, og nu, da Sagen foreligger til endelig Afgørelse, er min og mine nærmeste Meningsfællers Modstand mod denne Paragraf endnu lige saa klar og bestemt, at vi alene, fordi denne Paragraf endnu findes i Lovforslaget, ikke ville kunne

give det vor Stemme. Vi ville heller ikke kunne gøre det af Hensyn til de andre juridiske Betæneligheder ved Lovens øvrige Bestemmelser, som endnu saasent som ved Sagens anden Behandling forleden Dag bleve gjorte saa stærkt gældende af det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer). Naar jeg tager Ordet her, er det for at fremhæve, at jeg selv og vistnok flere af mine nærmeste Meningsfæller dog se en lille Smule anderledes paa denne § 5 og paa Pryglebestemmelserne i det hele taget, end det er kommet til Orde fra de egentlige Ordførere for Modstanden imod Anvendelsen af Legemsstraf ved Dom. Jeg tror at turde sige, at hele dette Spørgsmaal om Anvendelsen af Legemsstraf i vor Retspleje for os meget mere har været et Hensigtsmæssighedsspørgsmaal — et Hensigtsmæssighedsspørgsmaal, som kan udtrykkes i den her til Lands ikke ukendte Formel: Hvad kan det nytte! —, end det egentlig har været os et stort og dybt indgribende Principspørgsmaal, saaledes som det er blevet saa stærkt gjort gældende fra Hovedordførerne her i Salen for Modstanden mod Pryglebestemmelserne. For os har det meget mere været saaledes, at vi have stillet os tvivlende overfor Nyttens og Nødvendigheden af paa det nærværende Tidspunkt at indføre Legemsstraf ved Dom i den danske Retspleje. Men vi have egentlig ikke paa Forhaand været imod enhver Anvendelse af Legemsstraf i Retsplejen, og derfor have vi ogsaa i det Ændringsforslag om Indretningen af en Stats-Tvangsarbejdsanstalt, som vi have stillet og støttet, indsat Bestemmelsen om, at der i denne Stats-Tvangsarbejdsanstalt kunde anvendes Legemsstraf i Overensstemmelse med de Regler, som gælde for Statens Straffeanstalter i øvrigt. Jeg beklager i høj Grad, at Tinget ikke har kunnet slutte sig til dette Ændringsforslag om øjeblikkelig Oprettelse af en Stats-Tvangsarbejdsanstalt. Vi tro nemlig, at skal Fremfærden imod Bøllerne her i vort Land faa Karakteren af andet og mere end en brutal Nedslaaen af Bølleuvasenet, skal den være forbunden med en Omsorg for og Opdragelse af de forkomne Mennesker, som vi kalde Bøller, saa vil det slet ikke være tilstrækkeligt at henvise dem til Tvangsarbejde i de kommunale Anstalter, som findes spredte omkring i Landet, men det vil være aldeles nødvendigt at samle dem i en saadan Statsanstalt, som vil kunne indrettes under Forhold og i Omgivelser, hvor den dog efterhaanden maa kunne udvikles til at blive en virkelig Op-